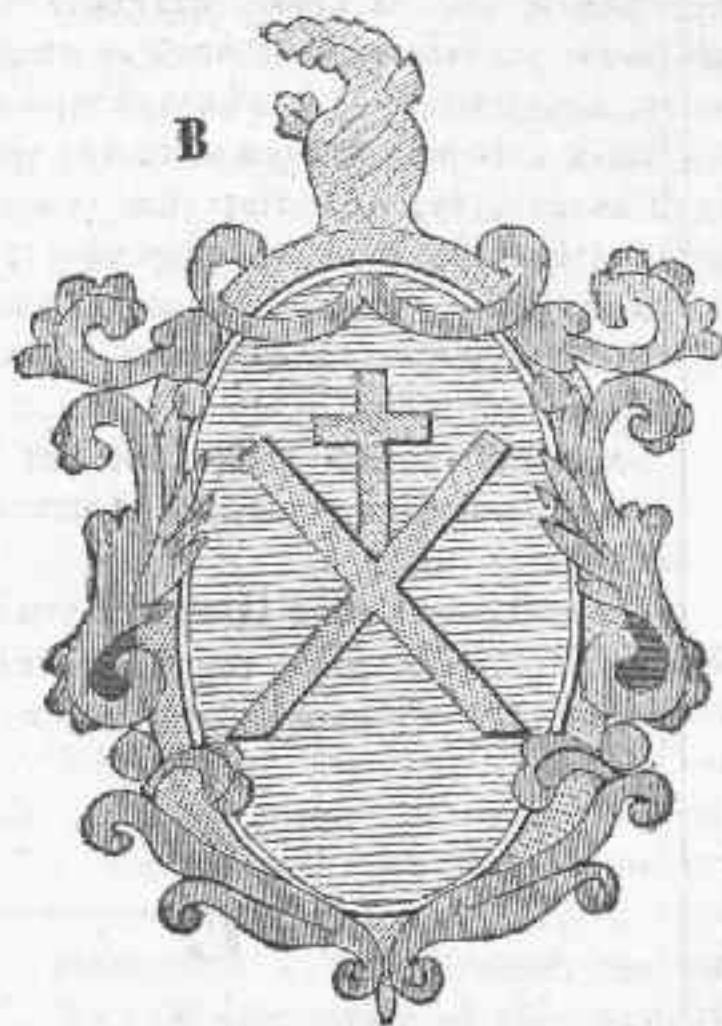

ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΣΗΜΩΝ. (*)

— 0 —

Τὸ ὑπὸ στοιχ. Α οἰκόσημον ἀνήκει τῇ ἐν Θήρᾳ οἰκογενεῖᾳ Δακορόνια ἢ μᾶλλον Δά-Κορόνια (Da Corogna) καταγομένη ἐκ Καστίλλιας τῆς Ἰσπανίας. Ἀρχηγέτης δὲ τῆς οἰκογενείας ταύτης ὑπῆρξεν Ἰωάννης τις ἱππότης τοῦ Ἱεροσολυμικοῦ τάγματος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ὅστις πρὶν ἢ καταταχθῇ εἰς τὸ ἐν ἀγαμία διατελοῦν τοῦτο τάγμα ἔσχε δύο υἱούς, ἐξ ὧν ὁ μὲν πρῶτος Ἀντώνιος τοῦνομα ἐχρημάτισε Κύριος τῆς νήτου Σίφνου (Signore di Sifano ἢ Sifanto) (**), ὁ δὲ ἕτερος Γεώργιος διεδέχθη τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς τὴν ἱπποτικὴν ἀξίαν χρηματίσας προσέτι καὶ Κύριος Τρεβίζης (Signore di Treviso).

Τὸ δὲ ὑπὸ στοιχ. Β ἀνήκει τῇ ἐν Θήρᾳ οἰκογενεῖᾳ Δ' Ἀργέντα (D Argenta) καταγομένη ἐξ Ἰταλίας. Ἡ οἰκογένεια αὕτη ἔσχε φαίνεται ἐν Θήρᾳ ἐπὶ Ἑνετοκρατίας *φεούδου* τι. ὡς βεβαιοῦται ἐκ τοῦ ἐξῆς ἐγγράφου προσηρτημένου ἐν τῷ γενεαλογικῷ δένδρῳ (albero genealogico) τῆς αὐτῆς οἰκογενείας. Τοῦ ἐγγράφου τούτου οὐ μόνον τὴν μετάφρασιν ἀλλὰ καὶ τὸ κείμενον παραθέτομεν ἐνταῦθα

(*) ΣΗΜ. ΤΗΣ ΔΙΕΥΘ. Παρακαλοῦμεν καὶ πάλιν τὸν ἀναγνώστην νὰ μὴ θεωρῇ ὡς ἀναξίας λόγου τὰς περὶ οἰκότητων διατριβὰς, καὶ τὰ περὶ αὐτῶν δημοσιευμένα ἔγγραφα διότι πάντα ταῦτα συντελοῦσιν εἰς τὴν διαφώτισιν τῆς κατὰ τὸν μεσαιῶνα ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τοσοῦτον σκοτεινῆς μέχρι τῆς σήμερον. Τὰ καταχωριζόμενα, π. γ. ἀνωτέρῳ ἔγγραφον δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τις ἐπεξηγήσις κατὰ τι τῆς ἐν ταῖς φυλλὰδ. 431 132 καὶ 133 δημοσιευθείσης περὶ Κορύζου πραγματείας.

(**) Ἐνὸς τῶν ἀπογόνων τούτου Νίνου Ὀσίλου καλουμένου καὶ Κυρίου ὡσαύτως Σίφνου, σώζεται τὸ πρωτότυπον δωρητήριον ἔγγραφον ὑπὸ ἡμερομηνίαν 5 Φεβρουαρίου 1462 δι' οὗ δωροῦνται τῇ ἐν Σίφνῳ Δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ διάφορα κτήματα. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἀναφέρει ἐν ἐκτάτῃ καὶ ὁ Τεϋρνεφόριος.

ὡς δυνάμεν νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν τῆς Δουκίης τοῦ Ἀρχιπελάγους ἱστορίαν.

« Ἐν ὀνόματι Θεοῦ. Ἀμήν.

« Ἐδρεύοντος τοῦ ἀξιωτάτου Φραγκίσκου Κορονέλου Διδάκτορος ἀμφοτέρων τῶν Δικαίων καὶ Ἱεποτηρητοῦ τοῦ Γαληνοτάτου καὶ ἐξοχωτάτου Κυρ. Κυρ. Ἰωσήφ Νάκη Δουκὸς Νάξου καὶ Κυρίου Ἀνδρου κλ. (*), ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούτῃ τοῦ ἐν Ἀνδρῶν μεγάρῳ τοῦ κειμένου κατὰ τὴν ἀγοσίαν τοῦ Κάτω Κάστρου καλουμένου Ἐμπορίου, ἐνεφανίσθη εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ὁ εὐγενὴς Κ. Μαρίνος Δ' Ἀργέντας πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Κ. Νικολάου Δ' Ἀργέντα κατοικοῦ τῆς νήτου Θήρας, ἐξαιτούμενος καὶ ταπεινῶς παρακαλῶν τὴν αὐτοῦ Ἐκλαμπρότητα ὅπως αὕτη ἐν ὀνόματι τοῦ ἀποστείλαντος αὐτὴν, εὐσεβητῶς νὰ περιβάλλῃ τὸν μνησθέντα Κ. Μαρίνον, πρωτότοκον υἱὸν τοῦ ῥηθέντος Κ. Νικολάου, μετὰ τὴν ἀξίαν τοῦ φεούδου παραχωρῶν αὐτῷ τὰ φεουδαλικά κτήματα τοῦ ποτὲ Κ. Λουκά Δ' Ἀργέντα ἀδελφοῦ τοῦ εἰρημένου Κ. Νικολάου πατρὸς αὐτοῦ καὶ κατόχου (τῶν αὐτῶν κτημάτων). Ταῦτα δὲ ῥητήτατο διότι ἀποβιώσας ὁ ῥηθεὶς Κ. Λουκάς οὐδένα ἄλλον πλησιέστερον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κ. Νικολάου κληρονόμον ἀφῆκεν. Ὅθεν τὰ μνησθέντα κτήματα ἀνήκουν, δυνάμει τῶν περὶ κληρονομίας νόμων, εἰς τὸν αὐτὸν Κ. Μα-

(*) Ἐκ τοῦ ἐγγράφου τούτου ἀποδεικνύεται ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὁ τῆς Νάξου Δουὲ ἱεραλεῖτο Ἰωσήφ Νάκης καὶ οὐχὶ Ἰωσὴφ Μιχὲ ὡς τινες τὸν ὀνομάζουν. (Ὁρ. τὴν ἡμετέραν Γεωγρ. Περιγραφ. τοῦ Νομοῦ τῶν Κυκλάδων ἐν τῇ Ἀποθήκῃ τῶν Ὁφειλ. καὶ Γερπν. Γνώσεων, ἔτος 2^ο σελ. 5.2)

» ρίνον ὡς πρωτότοκον καὶ συνεπείᾳ τῆς παρκετῆ
 » σεως ἧς πρὸς αὐτὸν κάμνει ὁ ἄνω εἰρημένος πα-
 » τὴρ του Κ. Νικόλαος, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 16 λήϊαν
 » τοῦ Σεπτεμβρίου 1577. Κατὰ δὲ τὰς ἐκθέσεις
 » παρκετούμενος ἀπαρδιόστως καὶ οἰκειοβελῶς κλ.
 » ἀπειδύεται ἀπὸ νῦν καὶ ἐπὶ τούτου παντὸς δικαι-
 » ὠματος καὶ ὠφελείας τῶν μνηθέντων φεουδαλι-
 » κῶν κτημάτων καὶ θέλει ὅπως ταῦτα παρχωρῇ
 » θῶσι πρὸς τὸν ἄνω μνηθέντα Κ. Μαρῖνον πρω-
 » τότοκον αὐτοῦ υἱόν, καὶ τὸδε τοιοῦτον μᾶλλον
 » καλῶτον ὁ αὐτὸς Κ. Νικόλαος κατέστη ἀνίκανος τῆς
 » προσδιωρισμένης ὑπηρετίας ὁ δὲ Κ. Μαρῖνος ὑπὸ
 » σχετὰς πίττιν καὶ τὴν ὀφειλομένην ὑποταγήν.
 » θεωροῦσα λοιπὸν ἡ αὐτοῦ Ἐκλαμπρότης, ἐν ὀνό-
 » ματι τοῦ ὁποῖου παριτᾶ προσώπου, ὅτι ἡ τα-
 » πεινὴ δέησις τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Κ. Μαρῖνου εἶ-
 » ναι δικαία καὶ ἐντιμὴ, καὶ ἔχοντα πρῶτον ὑπὲρ
 » ὅσιν τὸ παρχωρῆέν πρὸς τοὺς προγόνους αὐτοῦ
 » προνόμιον ἀπὸ τῶν μακαρίτην Κυρ. Ἐκλαμπ. Κυ-
 » ριον Νικόλαον Δέλλα-Κάρκερα Δούκα τοῦ Ἀρχιε-
 » λάρχους κατὰ τὸ ἔτος 1372, δυνάμει τοῦ ὁποῖου ὁ
 » μνηθεὶς Κ. Λουκάς κατέβη τὸ φεουδὸν τοῦτο ὡς
 » νόμιμος διάδοχος τοῦ αὐτοῦ προκατόχου καὶ ἐστὶ
 » τῇ προμνησθείσῃ παρκετῇ ἢ κάμνει πρὸς τὸν
 » ρηθέντα Κ. Μαρῖνον ὁ μνηθεὶς πατήρ του Κ. Νι-
 » κόλαος ἀδελφὸς καὶ κληρονόμος τοῦ ἀπαρδιόσαν-
 » τος Κ. Λουκά. Ἀποκαθιστᾷ τὸν ρηθέντα Κ. Μα-
 » ρῖνον ὅστις μὲ γόνυτα κεκλημένον, καὶ τὰς χει-
 » ρας θεμένας ἐπὶ τῶν χειρῶν τῆς αὐτοῦ Ἐκλαμπρό-
 » τητος ὠρκίσθη πίττιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ μνη-
 » σθέντος Ἐκλαμπρότου καὶ ἐξοχωτάτου Κυρ.
 » Κυρ. Ἰωσήφ Νάκη Δουκὸς τῆς Νάξου, Κυ-
 » ρίου τε Ἀνδρου κλ. καὶ τῶν αὐτοῦ ἀντεπροσώπων
 » διὰ δούς αὐτῶ τὸν σιγήν ἄσπαρτον τὸν ἀποκα-
 » τέστησε νόμιμος δυνάμει τῆς ὁπίας ἔχει παρὰ
 » τῆς αὐτοῦ Ἐκλαμπρότης ἐξουσίας εἰς τὴν κα-
 » τοχήν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος φεουδίου, τοῦ καὶ ὑπὲρ
 » τοῦ θείου αὐτοῦ εὐγενεστάτου Κ. Λουκά μέχρι
 » τοῦδε κατεχομένου καὶ κειμένου ἐν τῇ ἀναφερομένῃ
 » νήτρῃ Θήρας. Καὶ κατὰ πάντα συμφώνως μὲ τούς
 » νόμους τῆς Ῥωμικῆς Αὐτοκρατορίας δεχόμενος
 » αὐτὸν ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν φεουδατῶν ὑπόκειται
 » ἐν τῷ μνηθέντι ὀνόματι νὰ ὑποστηρίξῃ πάντα τὰ
 » αὐτοῦ δικαιώματα διὰ λόγον τε καὶ κριτηρίου.
 » Καὶ ταῦτα ἐγένοντο ἐνώπιον τῶν εὐγενῶν Κ. Φιλίπ-
 » που Λαυρεντίου, Κ. Μαρῖνου Δέλλα Γραμματικῆς, Κ.
 » Κρουστίνου Σουμπερίππα, καὶ Κ. Λαυρεντίου Πατε-
 » ρίου, καὶ τοῦ Κυρίου Γεωργίου Καφούρου ἐκμα-
 » λητοῦ Θήρας, Κ. Ἀντωνίου Γατῆλη, καὶ Κ. Ἰαν-
 » νουλῆ Ἀλφόνσου ἐκ Θήρας, καὶ μὲ ἐπιρρύλαξιν καὶ
 » ἄνευ βλάβης παντὸς καὶ οἰουδήποτε δικαιώματος
 » τῆς αὐτοῦ Κυριότητος καὶ οἰουδήποτε ἄλλου. Ἐξ-
 » εδόθη ἐν Ἀνδρῷ τῇ 7 Φεβρουαρίου 1578.

(Τ. Σ) ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΚΟΡΟΝΕΛΟΣ

Τοποτηρητής.

• Ἀντώνιος Ἀνσέλμος, Γραμματεὺς
 Ἀνδρου. •

« In Dei nomine. Amen.

« Sedendo il Degmo. Francesco Coronel Ju-
 ris utriusque Doctor, et Luogotenente per il
 SSmo. ed Exmo. Sig^r il Sig^r D. Joseph Naci
 Duca di Naxia et Signore d'Andro, etc., della
 camera grande nel palazzo di Andro, esistente
 verso la piazza del Castro Inferiore detto Em-
 borio in quel medesimo luogo comparso il
 nobil M. Marino D'Argenta primogenito figlio
 di M. Nicolò D'Argenta abitante nell'isola di
 Santorino, richiedendo, ed umilmente sup-
 plicando sua Sig^r. Illu^{ma} che quella al Nome
 che rappresenta si degni investire det. M. Ma-
 rino Figlio primogenito di esso M. Nicolò del
 Feudo et Beni Feudati del d^o. M. Luca D'Ar-
 genta fratello di esso M. Nicolò suo padre
 possessore; et questo perchè essendo passato
 dalla vita presente esso q^d Sig^r. Luca post se
 non ha lasciato più prossimo crede del d^o. M.
 Nicolò fratello del detto q^d Sig^r. Luca, detti
 beni in virtù delle leggi *jure hereditario* aspet-
 tano ad esso M. Marino come primogenito
 stante la renunzia che il pref^o M. Nicolò fù
 al detto M. Marino sotto di 16 7bre passato
 1577 qual si abbia relazione renunziando di
 suo libero arbitrio et volontà etc. privandosi
ex nunc prout ex tunc da tutte le sue ragioni
 et azioni che si aspettano ed appartengono
 ad'essi Beni Feudati; et volendo che di questi
 sia investito il pref^o M. Marino suo primo-
 genito figlio, massime per non esser d^o. Nicolò
 abile al servizio debito, promettendo d^o. M. Ma-
 rino fedeltà et prestar l'omaggio solito. Onde
 considerando sua Sig^r. Illu^{ma} al Nome che
 rappresenta l'umile supplicazione di esso M.
 Marino, esser giusta ed onesta, visto prima
 un privilegio concesso ai suoi antecessori dal
 q^d Sig^r. Illu^{ma} Sig^r. Nicolò Delle Carceri Du-
 ca dell'Arcipelago del 1372: per il chè detto
 M. Luca possedera detto feudo, come succes-
 sor legittimo dei suoi antecessori, vista la re-
 nunzia prenominata fatta al d^o. M. Marino
 dal pref^o M. Nicolò suo padre fratello ed'ere-
 do del d^o. q^d M. Luca. Costituito d^o. M. Ma-
 rino, et *genibus flexis*, colle mani giunte nello
 mani di sua Sig^r. Illu^{ma}, et giurando esser
 fedelissimo nel servizio stato dal pref^o Illustr.
 Exmo. Sig^r. Sig^r. D. Joseph Naci Duca di Na-
 xia, Signore d'Andro, etc. Et di esso rappre-
 sentanti; dandoli l'oscuro consueto, lo ha le-
 gitimamente par l'autorità concessali da sua
 Sig^r. Illu^{ma} investito del d^o. Feudo, possesso
 dal fratello q^d nobile M. Luca D'Argenta suo
 Barba, posto nela pred^{ta} isola di Santorino,
 in tutto conforme alle pred. leggi dell'Imperio
 di Romagna, accettandolo nel numero dei
 Feudatarii, promettendola al d^o. Nome, man-

tener tutte sue ragioni a ragione et giustizia: et questo in presenza delli Nobili M. Filippo Laurdano, M. Marino Della-Grammatica, M. Crusino Sumarippa, et M. Lorenzo Paterio, et di Sig^r. Giorgio Cafuri Fattor di Santorino, Sig^r. Antonio Gatali, et Sig^r. Gianuli Anfonse di Santorino, et con reservazione et senza pregiudizio da ogni et qualunque ragione ad Essa Sig^r. et qualunque atto spettante *quomodolibet et qualitercumque*. Datum Andro a di VII Febbraro MDLXXVIII.

(L. S.)

Franciscus Coronel Luogotenente.

Antonio Anselmo Cancell^r. d'Andro.

ΜΙΑ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ.

— ο —

Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον ἐξέδοτο τὴν 10 τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου διαξοδικὴν ἐγκύκλιον, ἣν δυνάμεθα νὰ ἐνομάσωμεν ἐρμηνείαν τοῦ συντόμου τοῦτον λογίου τοῦ Ἰστοκράτους· « Οὐ γὰρ τοῖς ψηγίσμασιν, ἀλλὰ τοῖς ἥσται καλῶς οἰκεῖσθαι τὰς πόλεις, ἢ ἢ τοῦ ἄλλου, τοῦ Ἀριστοτελείου ἐκείνου καθ' ὃ μόνος ὁ νόμος « οὐχ οἷος ποιεῖν ἀγαθὸν καὶ δικαίον τοὺς πολῖταις » διότι, ἀναγνωρίζουσα « ἀνεπαρκῆ μόνον τοῦ νόμου τὴν ἀπειλὴν εἰς ἐκρίζωσιν τῶν κακῶν καὶ ὀλεθρίων ἔξεων, » θεωρεῖ συντελεστικώτατα πρὸς τοῦτο τὰ χρητὰ ἦδη διαμορφούμενα διὰ τῆς θρησκείας συνάμα καὶ τῆς ἠθικῆς.

Διὰ δὲ τὴν διαμόρφωσιν, ἢ ἀναμόρφωσιν ταύτην, ὅπως ἀποκαλεῖ αὐτὴν ἡ ἐγκύκλιος, τρία τινὰ ἀπαιτεῖ τὸ ὑπουργεῖον· α' — τὴν πνευματικὴν ἐνέργειαν τοῦ ἱεροῦ κλήρου διὰ τῆς ἐξομολογήσεως καὶ τοῦ κηρύγματος τοῦ θείου λόγου· β' — τὴν διάδοσιν τῶν γραμμάτων διὰ διδασκαλίας παρορμώσεως εἰς εὐσέδειαν, καὶ ἀρετὴν καὶ ἀποστροφὴν τοῦ κακοῦ· καὶ γ' — τὴν δικαίαν, εἰλικρινῆ καὶ ἀμερόληπτον ἐνέργειαν τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, αἵτινες πρέπει νὰ διδάσκωσι πρὸς τοὺς διοικουμένους « ὅτι τὸ γινόμενον πρὸς εἷα ἀδίκημα πρέπει νὰ θεωρῇται ὡς κοινὸν ἀδίκημα πάντων. » Σύμφωναν καὶ τοῦτο πρὸς τὸ πάτριον ἐκεῖνο τὸ λέγον· « ἄριστα ἂν πόλις οἰκεῖτο, ὅπου πλέον τῶν ἀδικουμένων ἀγανακτοῖεν οἱ μὴ ἀδικούμενοι. » Καλὴ λοιπὸν καὶ θαυμασιὰ ἡ ἐγκύκλιος, καὶ σωκρατικαί, καὶ εὐαγγελικώταται· μάλιστα αἱ ἀρχαὶ ὧν ἀξιοῖ τὴν ἐφαρμογὴν. Φέρε δὲ ἴδωμεν καὶ τίνες οἱ τρόποι, καὶ τινὰ τὰ ὄργανα δι' ὧν ἡ ἐφαρμογὴ αὕτη γενήσεται.

Ἡ ἐγκύκλιος ἀποτείνεται πρὸς τοὺς δέκα νομάρχας τοῦ κράτους, καὶ προσκαλοῦσα αὐτοὺς νὰ συνεννοηθῶσι μετὰ τῶν Ἐπισκόπων ὅπως ἐνισχυθῇ ἡ διὰ πνευματικῶν καὶ ἱεροκηρύκων διδασκαλία, ἀνατίθην αὐτοῖς ἰδίως τὰ ἐξῆς καλῶν· οὐτα·

Α' — Νὰ ἐπισκοπῶσι τὰ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, ἵνα πείθωνται εἰ πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῶν γραμμάτων, διδάσκειται καὶ ὁ πρὸς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἀληθὲς ἔρως.

Β' — Νὰ περιέρχωνται εἰς τοὺς νομούς, καὶ παρενριτόμενοι δις καὶ τρίς εἰς τὰς παραδόσεις, ν' ἀπευθύνωσι παρατηρήσεις πρὸς τοὺς διδάσκοντας, εἴθε ἤθελον πεισθῇ ὅτι δὲν διδεται ἢ προσήκουσα ἀνάπτυξις εἰς τὴν ἠθικοποιητικὸν μέρος τῆς διδασκαλίας. Ὅπου δὲ ἀπαντήσωσιν ἠθῶν ἑκπτώσιν, νὰ ἀναζητῶσι τὰς αἰτίας τοῦ κακοῦ καὶ νὰ προτείνωσι παρὰ χρέμα εἰς τὴν κυβερνητικὴν τὴν κατάλληλον θεραπείαν τοῦ ἠθικοῦ νοσήματος.

Γ' — Νὰ ὦσι δίκαιοι καὶ εὐθεῖς, καὶ διὰ τοῦ ἰδίου παραδείγματος νὰ ἐπενεργῶσιν εἰς τὴν ἠθικὴν τῶν διοικουμένων βελτίωσιν.

Καὶ τῶντι ἵνα εὐδοκίμηται ὁ σκοπὸς τῆς ἐγκυκλίου, προσφύεσται πρὸς ταῖς ἄλλαις καὶ αἱ ὑποτυπώσεις αὐταί. Ἀλλὰ διὰ τίνων μέλλουσι νὰ ἐνεργηθῶσιν; Αὐτὸ τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον, ὡσανεὶ ἀναγνωρίζον τὴν ἀτέλειαν τῶν ὀργάνων πρὸς ἃ ἀποτείνεται, ἀνατίθῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐντελλομένων εἰς τὸν πατριωτισμὸν αὐτῶν.

Καὶ ὅτι μὲν οἱ νομάρχαι καταπλέγονται ὑπὸ πατριωτισμοῦ, οὐδεὶς ὁ ἀντιλέγων. Ἀλλὰ τὸ πῦρ μόνον τοῦ πατριωτισμοῦ δὲν ἀρκεῖ, ἵτως μάλιστα καὶ βλάπτει, εἰ μὴ καθοδηγεῖται καὶ ὑπὸ τῆς λαμπάδος τῆς ἐπιστήμης. Οὐδεὶς πατριωτικώτερος Νικήτα τοῦ Τουρκοφάγου· καὶ ὅμως ἀστείον ἤθελεν εἶσθαι εἰ ἡ ἐνέργεια τῶν σοφῶν τοῦ ὑπουργείου παραγγελλμάτων ἀνετίθετο ἐκεῖνω, ὅτε ἦτο, ἐννοεῖται, ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

Βεβαίως ὑπάρχουσι νομάρχαι αἵτινες, πλὴν τοῦ πατριωτισμοῦ, ἔχουσι καὶ ἥλην καὶ ἱκανότητα νὰ ἐκτελέσωσι τὰ ἐντελλόμενα· ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι παρ' ὧν εἰ ἐξητοῦμεν τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐν τῷ ὄρω Β', φέρ' εἰπεῖν, διαλαμβανόμενων, ἔπρεπε ν' ἀποτίσωμεν δίκην ἀνοίας.

Εἰκοσιδύο σχεδὸν ἔτη πρὸ τῆς ἐγκυκλίου, ὁ περὶ δημοτικῶν σχολείων νόμος ἐπέβαλεν εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς τὴν ὑπερτάτην ἐποπτείαν τῶν σχολείων (Κεφ. Δ'. ἀρ. 51 καὶ καθεστῆς), καὶ παρήγγειλε τοὺς νομάρχας νὰ ἐπισκέπτονται ἅπας κατ' ἔτος ὅλα τὰ κατὰ τὸν νομὸν δημοτικὰ ἐκπαιδευτήρια.

Καὶ εἰ μὲν ἡ ἐντολὴ αὕτη ἐκπληροῦται ἄλλαχού, ἀγνωστον (*). ἐν τῷ νομῷ ὅμως τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, ἐν ᾧ καὶ ἡ καθέδρα τοῦ Κράτους, πώποτε δὲν ἐξεπληρώθη. Πρὸ ἐτῶν πολλῶν ἐπίσκε-

(*) Ὑποθέτομεν ὅτι εὐτε ἄλλαχού ἐκπληροῦται· ἄλλως ὁ νομάρχης νομοῦ τινος ἐκ τῶν πολυαριθμοτέρων τοῦ κράτους, ἤθελεν ἀναγνώσῃ ἐν τινι δημοτικῷ σχολεῖν τὸ ἐξῆς ἱστορικόν, διαπρίπον γρήμικτι κεραλαίαις καὶ κορυφαῖς με-